

Một tổ chức đem lậu người Việt nam vào Đức bằng "đường chính thức" .

Người Đức khi chứng kiến thường nghĩ thẳm, sự vui vẻ cởi mở này của người Việt nam xuất phát từ thái độ màu mè quá lộ hay là từ sự chân thành? Họ khệ nệ mang hoa, bánh trái, quà cáp vào tặng các nhân viên văn phòng xuất nhập cảnh tại thành phố Dresden (Đông Đức cũ). Họ không quên phục vụ cả thức ăn, tình nguyện may giùm quần áo, làm móng chân móng tay không công, họ ca hát và nhảy múa ngay tại dãy hành lang, ra chiều thân mật lắm. Thái độ thân thiết qua lại được ghi nhận giữa một bên là người Việt được giấy tạm trú và bên kia là nhân viên nhà nước tại Dresden, hình thức như là một-bên-ban-ôn-mưa-móc và một-bên-đền-ôn-sùng những ân nhân người Đức sở tại đã cấp giấy cư trú cho mình. Đã hơn 10 năm trôi qua, hai bên rất thông cảm nhau, và nếu như mọi việc cứ thế mà trôi chảy thì đâu có gì để nói.

Nhưng hiện nay, tòa án Dresden đang xử kiện một cái gọi là „ international agierendenden Schleusering „ (tổ chức buôn lậu người có tầm vóc quốc tế), và tổ chức này trong quá khứ đã đem lậu một số không phải là ít người Việt nam vào Đức. Họ, những người Việt Nam, vào nước Đức bằng một đường dây chính thức. Họ không phải trốn chui trốn nhủi trong những container tối om, không phải nằm trong các xe hàng lậu qua biên giới, đường này họ vào Đức bằng các loại giấy tờ có dấu mộc đường hoàng của cơ quan sở tại ký thuận.

Bước vào phòng tòa án ở đường Lothringer, người ta thấy vài khuôn mặt như bà tóc đỏ tên W, 53 tuổi, một ông người Đức dáng gầy gầy tên L, 65 tuổi, nhân viên kỳ cựu của văn phòng xuất nhập cảnh Dresden, và người phụ nữ Việt xinh đẹp tên Thi Thuy Huong T., 45 tuổi, chị là một lao công có hợp đồng sang Đông Đức DDR cũ, trước khi bức tường Bá Linh sập đổ. Chị Thuy Huong sau này đổi tên là Gisela.

Để trả công cho sự buôn lậu người đó, những phụ nữ Việt phải trả ơn cho Michael L. bằng sex, hoặc làm móng, may quần áo không công cho bà Petra W. Bà Petra W. này coi như không được trời ưu đãi cho mấy. Cho nên sự đối xử tử tế với nhiều quà tặng như hoa, bánh kẹo đắt tiền, tất nhiên đã thành niềm an ủi cho những nhân viên văn phòng sở di trú, như ông L. và bà W..

Luật sư đoàn cho biết, cách thức đưa người Việt vào Đức rất giống nhau, như: họ làm giấy tờ dưới dạng Au-pairs hay là sinh viên vào Đức du học. Gia đình tìm Au-pair bên Đức phải làm giấy mời và người kiểm việc bên VN phải nộp đủ thủ tục hồ sơ mới được chấp thuận nhập cảnh. Bên Đức bổ túc giấy tờ hồ sơ là do chính tay cô Gisela (Thuy Huong) này hoàn tất. Nếu như đến giai đoạn hợp đồng Au-pair hết hạn, hoặc hết hạn ghi danh trong đại học thì cô Gisela này sẽ xúc tiến (dĩ nhiên phải có thù lao) việc kiếm chồng hoặc vợ người Đức làm giấy hôn thú để được ở lại không bị trả về. Tối tân hơn nữa, cô còn có sáng kiến kiếm tiền tinh vi là kiếm một người đàn ông Đức đứng tên làm bố của đứa bé còn trong bụng mẹ, khi bà mẹ bụng đang mang dạ chửa. Thế là cả mẹ lẫn con (chưa ra đời) được ở lại. Ông nhân viên Michael L. là người cung cấp mẫu đơn và những thủ tục cần thiết cho cô Gisela, và lén lút điền đơn đóng dấu cấp hồ sơ, sau giờ làm việc, để không bị lộ với bạn đồng nghiệp mình.

Việc gì sẽ xảy ra nếu như người bán giấy hôn thú bằng tiền đó không còn hứng thú để dây dưa vào việc mafia nữa, họ dắt nhau đến văn phòng xuất nhập cảnh để đệ đơn ly dị chẳng ? Cũng không nhằm nhò gì, quý vị nhân viên văn phòng cư trú sẽ nhắm mắt làm lơ. Dù gì sau vài ba năm, giấy tờ ly dị của họ cũng trở thành hợp lệ, coi như đường ai nấy đi, xé hợp đồng đã ký.

Và hai bên cứ tiếp tục mua bán như thế, nên nước Đức càng ngày càng đông dân cư vào sinh sống. Vậy mà bọn mafia vẫn không bị phát giác, vẫn hiên ngang, thật là tài tình. Có gì đâu, chỉ tốn vài ngàn Euro để làm hôn thú giả thì họ là vợ là chồng mà. Còn ông nào chia tay ra nhận vài ba trăm đồng bạc lẻ chứng nhận là tác giả bào thai người đàn bà lạ hoặc đang mang kia là của mình, kể ra thì cũng nhân đạo đấy nhỉ ! Chỉ vài trăm mà cứu cả mẹ lẫn con không bị đuổi về nước. Khó hiểu hơn nữa là chính nhân viên sở di trú bị mua chuộc, nhúng tay vào vụ mafia này được gọi là „ Organisierte Kriminalität „ (tội phạm có tổ chức).

Đại sứ quán Đức tại Hà Nội thường hay ngạc nhiên tự hỏi, tại sao những người trẻ tuổi xuất thân từ những làng xa xôi hẻo lánh bên Việt Nam, có thể hiểu gì về chương trình sang Đức làm Au-pair (tức vú em, làm việc nhà như một con ở không công), nếu như không có người biết luật làm môi giới. Nhân viên tòa đại sứ Đức tại Hà Nội nói rằng: Điều lạ lùng nhất là cậu Chi Cuong N. cũng được đưa sang làm „ cô vú em Au-pair-Mädchen „ trong một gia đình Đức nọ, mặc dù trên thực tế anh ta trả tiền để được đưa sang làm

cho một hãng thầu xây dựng !! Chi Cuong không biết một tiếng Anh, tiếng Đức, thì làm sao anh ta có thể thông cảm được với chủ nhân người Đức chứ ?

„ Thế thì họ đã làm gì để qua mắt thiên hạ ?, Một quan tòa đã nhíu mày hỏi. Có gì lạ đâu, bằng nhiều quà cáp như cô Gisela đã từng tặng cho những người nhúng tay làm môi giới đầy thôi ! Thật là một nghệ thuật mua chuộc bí ẩn. Nhất là về vấn đề bảo hiểm sức khỏe cho những người Việt trong thời gian sống trong nước Đức ra sao? Cũng cô Gisela đã chu đáo lo tất, cô mua bảo hiểm đặc biệt ở vài dịch vụ quen biết, nhưng thật ra đó chỉ là cái thẻ lặn lưng phòng khi bị sờ y tế kiểm tra mà thôi, những người này không được phép ốm đau.

Còn mối nguy hiểm nào hơn nữa không đối với riêng thành phố Dresden, Sachsen hay là nói chung nước Đức trong tương lai ? Khi nhân viên nhà nước trở thành đường dây, những tay-buôn-lậu-người có tổ chức hẳn hoi ? Thời gian qua, trên báo chí người ta đọc những bài tường thuật khen người Việt Nam tại Đức hết lời, nào là người Việt hội nhập vào xã hội mới thật tốt, nào là người Việt Nam chăm chỉ, cần cù, siêng năng, thông minh, học giỏi. Trong quá khứ thuyền nhân Việt Nam vào Đức xây dựng sự nghiệp nhanh chóng từ hai bàn tay trắng, không muốn ăn không ngồi rồi ăn bám vào quỹ an sinh xã hội Đức. Nhờ sự tự lập ấy họ giáo dục con em mình vào trường trung học gymnasium để có một tương lai về sau tốt nghiệp đại học rạng rỡ gia đình.

Tiếc thay trong lớp người đến sau họ, có những mảnh đời vá vúi, đầy mảnh lối, lừa đảo, mafia, mua bán người bằng tiền, bằng quà cáp, mua chuộc công nhân văn phòng xuất nhập cảnh trắng trợn lộ liễu. Cậu bé con rơi kia hiện nay hãy còn bé, cậu chưa từng biết mặt cha ruột cậu là ai. Ra đời và lớn lên, cậu chỉ biết mẹ cậu đã trả tiền cho người đàn ông Đức lạ hoắc làm giấy nhận bừa là cha để mẹ cậu không bị đuổi về và để cậu được ra đời tại xứ Đức. Lớn lên với một quá khứ giấu giếm sự thật, cậu có thể xấu hổ suốt đời.

Michael L. đã về hưu từ năm 2007 và bà nhân viên khác là Frau W. cũng bị thôi việc, không ai có thể trả lời một câu hỏi hãy còn nằm trong vòng bí mật „ *Còn nhân viên nhà nước nào đáng cho ta tin tưởng nữa không ? Và trừng phạt nào sẽ xảy ra cho họ, những người đã có thời nhúng tay vào vụ mua bán người phạm pháp này ??* „

Lúa 9

dựa trên bài „ Von Blümchen, Sex und Maniküre „
Tác giả: Frauke Hunfeld
Đăng trên báo Stern - 24 Feb 2011